

Nevidljivo dijete¹

Zdenka Mišura

Gradsko kazalište lutaka Split

zdenka.misura@gkl-split.hr

Split u literaturi za djecu? Možda bismo se prije trebali upitati – koliko splitskih pisaca uopće piše za djecu? Odgovor je – malo! Štoviše, u odnosu na one koji pišu za odrasle – gotovo nitko. Zašto je tome tako? I zašto u Hrvatskoj malo pisaca piše za djecu?

Split je danas možda najjači književni centar u Hrvatskoj. U njemu žive, pišu i objavljuju najnagrađivaniji, najčitaniji i najproduktivniji pisci. Spomenut ću samo neke – Olja Savičević Ivančević, Renato Barišić, Ante Tomić, Predrag Lucić, Boris Dežulović... A koji su to nagrađivani i čitani pisci za djecu?

U odnosu na onu za odrasle, kultura i umjetnost namijenjena djeci i mladima financirana je samo toliko da preživi. No, nije to samo danas tako. Dijete je u našem društvu nevidljivo. Vide ga samo trgovci. Sustav ga vidi tek onda kad postane odrasla osoba, kad dobije pravo glasa i pravo odlučivanja.

Vidi ga kasno, pa čak i prekasno za njega samoga, ali i za društvo. Dijete i adolescenta kojeg nismo vidjeli, kojem nismo “usadili” naviku čitanja, odlaska u kazalište, muzeje, na koncerte, u kino... upravo smo to dijete ostavili školskom sustavu koji ga “puni” informacijama, a ne uči ga misliti, vrednovati, prepoznavati, spoznavati; ostavili smo ga medijima kojima vlada šund, kič, površnost; roditeljima koji uglavnom nemaju vremena ni strpljenja.

Ostavili smo dijete da raste kao korov. Ne vidimo ga, a ipak licemjerno ponavljamo frazu kako su djeca naša budućnost. Istina je, jesu... ali su i sadašnjost i prošlost.

Dok oni koji su jučer bili djeca, a danas čine sustav, ne vide dijete danas, nema nam dobrog sutra.

1 U vrijeme objavljivanja ovog zbornika, svjetlo dana ugledao je i „Zbornik nagrađenih tekstova Natječaja za najbolji dramski tekst za lutkarsko kazalište i kazalište za djecu *Mali Marulić* 2009-2011” Gradskog kazališta lutaka Split za kojeg je najzaslužnija upravo Zdenka Mišura